Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

181

docens q̃d ait. Q̃ uã magnificata s̃ opa tua dñe.
nimis. pfunde facte s̃ cogitationes tue. Rauca
fis ma nullũ mare tã pfundũ ẽ q̃m ẽ ista cogi
tatio dĩ. ut mali floreãt & boni laborẽt. Hic tã
pfundũ. nisi tã altũ. ũ naufragat omis in fide
lis. in isto alto. in isto pfundo. Vis ẽ insire pfundũ
hoc. Aligno xpi noli resilire. ñ mergaris. tene te
ad xpm. Q̃d ẽ qd dico tene te ad xpm. Ĩdo uolu
te ipe in tua laborare. Audisti eũ. ppha lagerẽ ñ
auerasse eũ scapulas a flagellis. ñ auerasse facie
aspuas honũ. ñ auerasse maxillas a palmis cæ.
Quare ista omia patiuolunt ñ ut ẽ solarẽ patien
tes. Et potãt & ipe in fri resistentare carnẽ suã. s; tu
q̃ ñ uideras ñ ẽ qd ispeares. Non distulit resur
rectionẽ suã. nec tu ad huc dubitares. Eo g̃ fri pa
te & tolera tribulones in mundo. q̃m ad modũ
attendisti mxpo. & ñ te mouẽt q̃ faciũt mala.
& in isto sclo floreãt. Hmis. pfunde facte s̃ cogi
tationes tue. Vbi ẽ cogitatio dĩ. Presens habena
tuerat. s; postea astringat. Noli gaudere ad piscẽ
qui in esca sua erubescat ñ diu trahat hamũ piscator.
Hã ã ille hamũ fit in fauces. & q̃d t uidẽ lõgũ.
breue ẽ. Omia ista eto ẽ scit. Q̃d ẽ longa uita
hois ad cõparatẽ dĩ. Vis ẽ longanimis. Vi de cõ
tatẽ dĩ. Hã attendis ad dies tuos paucos. & dies
tuos paucos uis implere omia. Quę omia. Vt dãp
nẽt omes impii. & coronentur omes boni. Istos die
s̃ uis uis hos implere. Implete ea ds̃ tãpore suo.
Q̃d tu uidũ pauis & facis. Etem ẽ. tantum longa
nimis ẽ. Tu aũ dicis. Ido ego ñ sũ longanimis. qa
tãporalis sũ. S; in potestate his. Iunge cor tuũ ã
mtau dĩ. & eũ illo eẽ eris. Q̃d enĩ dictũ ẽ de tẽ
poralib. Omis caro fenũ. & omis claritas carnis
ut flos feni. fenũ aruit & flos decidit. Omia q̃
arescũt & decidũt ñ uerbũ illud. Verbũ enĩ dñi
manet in ẽternũ. Transit fenũ. transit claritas fe
ni. S; ñ his q̃ tu ueras. ũbũ dñi manet in ẽternum.
Dic q̃ illi. nimis. pfunde facte s̃ cogitationes tue.
Tenuisti lignũ. ẽnsis p̃ista. pfunditatẽ. Vides ibi
aliq̃d. intelligis ibi aliq̃d. Intelligo dicis. Sed tã
xpianus es & bn eruditus. dicis. Ds̃ iudicio suo
reseruat omia. Boni laborãt q̃a flagellantur ut
filii. mali erubescũt q̃a dãpnantur ut alieni. Duos
filios fit homo. alterũ castigat. alterũ dimittit
fac̃ unũ malo & ñ corripit. a patre alter mox ut se
mouerit colaphis cedit. flagellatur. Vi ñ ille dimit
tit ille cedit. ñ q̃a huic celo hereditas seruatur il
le aũ dimissus & hereditatis ẽ. Vide eũ ñ habe
re spẽ & dimittit illũ ut faciat q̃d uult. Puer aũ
q̃ flagellatur si cor ñ habuit & imprudens fuerit
& stultus gratulatur fri suo q̃ ñ uapulat. & gaudet
de se. & dic in corde suo. Tanta mala fiẽt fri mais.
q̃ q̃d uult fac̃ conti pecpta patris ma. & nano
illi fac̃ uerbũ durũ. ego mox ut me mouero ce
dor. Stultus ẽ imprudens ẽ. Attendit q̃d patiat. &
ñ attendit q̃d illi seruat. Ido eũ dixisti. nimis. p
funde facte s̃ cogitationes tue. subiecẽ statim.
Vir imprudens non cognoscit. & stultus —
H O H I H T E L L I G E T
H E C Quę s̃ q̃ ñ intelligũt stultus. & q̃ ñ cog
noscit imprudens. Cũ exortum pecores sicẽ fe
nũ. Q̃d ẽ sicẽ fenũ. Vi erant hyemps ẽ. s; estate arescẽt
Attendis floreẽ feni. q̃d eei transit. Q̃d luci
dĩ. Q̃d uindi. Non te delectat uinditas ipi. s; tu
me attenditatẽ ipi. Audisti pecores sicẽ fenũ. audi
& iustos. Quom̃ fiet mirum uidere pecores sicẽ
fenũ florentẽ. Bene. S; q̃s. Qui ñ cognoscunt stul
tus & imprudentes. Cũ exortum pecores sicẽ fenũ.
Et pspexerunt omes q̃ oportet iniquitatẽ. Omes q̃ in
corde suo ñ recta sentiũt de ds̃. pspexerũt pecores
orientes sicẽ fenũ. id ẽ florentes ad tmp. Qro illos
pspicuunt. Vt intereant in selm seli. Attendit eũ
floreẽ ipo tãporale. interimẽt illos & uolentes eũ
illis florere ad tmp. intereunt in ẽternũ. Hoc ẽ ut
intereant in selm seli. Tu autẽ altissim in eternũ
dñe erspectans deliq̃ exterminate uia. q̃n ẽnse
at tmp iniquos. & uenat tmp iustos. Q̃m ac
cedit intendit fis. ã & ipe loquit. Loquit enĩ ex p
sona nra. loquit ex psona corpis xpi. Xpe enim
L O Q V I T V R in corpe suo. id ẽ in ecclã sua.